

*V Gospodu je moja moč in Gospod je moja luč.
Upaj vanj, odrešil te bo.
Nič se ne bojte, Gospod je tu,
nič se ne bojte, Gospod je tu.*

Hvala Ti, Jezus, da nas kot svoje učence umivaš v globini naše duše in nam tako zapuščáš zgled Tvoje nesebične, svete ljubezni.

Gospod, tudi mi želimo biti Tvoji prijatelji, želimo Ti slediti – tudi s križem na Golgoti.

V znamenje te naše pripravljenosti in zahvale za to, da želiš biti naš Prijatelj in da mi smemo biti Tvoji, zdaj polagamo pred Te naše prošnje in zahvale.

*Glasno izrečemo svoje prošnje ali zahvale
Exaudi, exaudi nos, exaudi Domine!
(Usliši, usliši nas, usliši nas, Gospod!)*

Oče, nikoli se Ti ne bomo mogli dovolj zahvaliti za vse dobrote, ki nam jih daješ – zastonj, iz čiste in nesebične ljubezni. Edino, kar imamo in danes darujemo pred to ikono, pred Teboj, je naše srce, naše življenje. Gospod, sprejmi ga in nas blagoslavljalj, da bomo z vsakim korakom našega življenja bolj Tvoji.

Oče, hvala Ti za VSE! Tvoji otroci

*Naša tema nikdar ni temna s teboj, Gospod,
in noč ti bo svetila kakor dan.*

*Kjer dobrota je, ljubezen,
kjer dobrota je, tam prebiva Bog.*

*Hvalite vsi rodovi, hvalite Jezusa,
Hvalite vsi rodovi, hvalite Jezusa.*

*Magnificat, magnificat, magnificat anima mea, Dominum,
magnificat, magnificat, magnificat anima mea.
(Poveljučuj, moja duša, Gospoda)*

TAIZÉJSKA MOLITEV OB IKONI PRIJATELJSTVA

Ljubljana, Gornji trg , 13. 3, 2007

Tukaj pred nami je posebna slika, ki ji pravimo sveta podoba ali ikona. Ikone niso narisane, ampak napisane. Lahko jih beremo, ko poznamo pomen barv, oblik in perspektive. Pred ikonami molimo, kot bi brali Sveto pismo. Ko gledamo ikono, je to že molitev, ki nas združuje z Bogom.

Ta ikona, ki je pred nami, je kopija ikone prijateljstva iz Egipta. Nastala je pred 1400 leti; original hranijo v Parizu. Na njej je upodobljen Jezus, ki polaga roko na ramo svojega prijatelja, da bo hodil z njim, da ga bo spremljal.

To ikono je slovenski mladini podarila skupnost bratov, ki prihajajo iz vasice Taizé na jugu Burgundije v Franciji. Tam živijo v mednarodni ekumenski skupnosti, ki jo je leta 1940 ustanovil brat Roger. Takrat je bil star 25 let in je zapustil rodno Švico ter odšel živeti v domovino svoje matere, v Francijo. Že več let je v sebi čutil klic, da naj ustanovi skupnost, kjer se bo iz dneva v dan konkretno uresničevala sprava med kristjani, kjer se bo srčna dobrohotnost udejanjala v življenju in kjer bo srce vsega ljubezen. Ker je želel ustanavljanje te skupnosti vplesti tedanje stiske, se je sredi divjanja druge svetovne vojne naselili v Taizéju, ki leži le nekaj kilometrov od razmejitvene črte, ki je razpolavljala Francijo. Začel je skrivati begunce, zlasti Jude. Pozneje so se mu pridružili prvi bratje in na veliko noč leta 1949 jih je prvih sedem naredilo zaobljubo za vse življenje, da bodo med seboj delili materialne in duhovne dobrine, živeli v celibatu in v veliki preprostosti. Danes v skupnosti živi več kot sto bratov, ki so katoličani in iz več različnih protestantskih Cerkva ter prihajajo iz več kot petindvajsetih držav. Bratje živijo od svojega lastnega dela in zase ne sprejemajo nobenih darov. Obstoj skupnosti je sam po sebi znak sprave med razdeljenimi kristjani in ločenimi narodi. V središču vsakdanjega življenja v Taizéju so tri skupne molitve, ki so sestavljene iz branja Božje besede, tišine in petja kratkih odpevov, ki se velikokrat ponovijo. Tako molitev bomo danes imeli tudi mi.

Od konca petdesetih let naprej se je v Taizé začelo odpravljati vse več mladih, že kmalu tudi Slovenci. Teden za tednom skozi vse leto prihajajo iz vseh držav Evrope in z drugih kontinentov. Poleti jih pride več kot 5000. Vsakdo je povabljen, da za teden dni vstopi v ritem življenja skupnosti, ki ga sestavlja molitev trikrat na dan, druženje z ljudmi z drugih kontinentov na srečanjih, pri obrokih, pogovorih v majhnih skupinah in praktičnih opravilih. Posebne postaje »romanja zaupanja na zemlji«, ki ga spodbuja taizéjska skupnost, so vsakoletna evropska in medcelinska srečanja po različnih mestih sveta.

Ob letošnjem novem letu je bilo tako srečanje v Zagrebu na Hrvaškem. Tudi nekateri, ki so danes tukaj z nami, so se ga udeležili in z nami podelili svojo izkušnjo. Na poti domov iz Zagreba so se taizéjski bratje ustavili na obisku v Ljubljani in nam podarili to ikono, da bi nas zbirala k molitvi, premišljevanju Božje ljubezni in poglobljanju prijateljstva z Jezusom. Brat Alois, ki je predstojnik skupnosti, je rekel: »Pomagala bo vam, mladim, da boste šli na majhna romanja zaupanja iz ene župnije v drugo, v bolnišnico, v dom za zapuščene otroke ali na druge kraje, kjer ljudje trpijo. S tem preprostim sredstvom lahko širite upanje in veselje evangelija. Kristus nas povezuje v eno občestvo, občestvo Cerkve. Razširimo to občestvo; pojdimo onkraj ločitev, ki ostajajo! Ko bi mogli storiti vse, kar je v naši moči, da bi postalo bolj očitno, da je Cerkev prostor prijateljstva za vse! Zapomnimo si: Kristus išče naše prijateljstvo; v nas polaga Svetega Duha; hodi pred nami in hodi ob nas, kamor koli gremo.«

***Bodi tu in čuj zdaj z menoj,
čuj zdaj in moli, čuj zdaj in moli.***

***Blizu je Bog, prihaja k nam,
blizu je Bog, le čakaj nanj.***

Dobri naš Gospod in naš Prijatelj! Zbrali smo se v Tvojem imenu, da bi prisluhnili Tvoji besedi, ki je živa in nas vodi proti večnosti. V teh milostnih trenutkih druženja s Teboj, Ti želimo popolnoma odpreti svoja srca in se Ti prepustiti, da nam umiješ noge, t.j. naša srca, da bi tudi mi mogli Tvojo ljubezen prinašati vsem ljudem.

Jezus, učencem si umil noge. V tvojem času so drugim umivali noge samo najbolj zaničevani sužnji. Ti pa si to storil za to, da bi svojim učencem in nam pokazal, kako nas ljubiš, ljubiš do konca, ljubiš tako, da bolj sploh ni mogoče ljubiti.

In ko si umil noge, si tudi nas povabil, naj delamo tako, naj bomo dobri do vsakega človeka, naj bomo iskreni prijatelji, naj umivamo noge z dobrimi deli, z odpuščanjem in ljubeznijo do vseh ...

Jezus, Prijatelj, danes tudi na mojo ramo položi svojo roko, spregovori mojemu srcu, umij moje noge in mi daj svoje ljubezni, da jo bom lahko razdajal/a naprej ...

Pred praznikom pashe je Jezus, ker je vedel, da je prišla njegova ura, ko pojde s tega sveta k Očetu, in ker je vzljubil svoje, ki so bili na svetu, tem izkazal ljubezen do konca. Med

večerjo je hudič Judu Iškarijotu, Simonovemu sinu, že položil v srce namen, da Jezusa izda. Ker je Jezus vedel, da mu je Oče dal vse v roke in da je prišel od Boga in odhaja k Bogu, je vstal od večerje, odložil vrhnje oblačilo, vzel platno in se z njim opasal. Nato je vlil vode v umivalnik in začel učencem umivati noge in jih brisati s platnom, s katerim je bil opasan.

Ko jim je umil noge in vzel vrhnje oblačilo, je spet prisedel in jim rekel: »Razumete, kaj sem vam storil? Vi me kličete ›Učitelj‹ in ›Gospod‹. In prav govorite, saj to sem. Če sem torej jaz, Gospod in Učitelj, vam umil noge, ste tudi vi dolžni drug drugemu umivati noge. Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil.

To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje. Vi ste moji prijatelji, če delate, kar vam naročam. (Jn 13,1-5.12-15; 15.12-14)

Gospod, Ti vsakega izmed nas nagovarjaš na svoj način, z besedo, ki je v tem odlomku namenjena prav meni, tebi, njemu, njej ... Zato je sedaj vsak izmed nas povabljen, da prebere tisto besedo ali misel iz odlomka, ki ga je nagovorila, po kateri mu je Bog Oče sam spregovoril na srce ...

Odmevi

Odlomek še 1x na glas preberemo.

Tišina je tista, ki nas zbližuje z neskončno ljubečim Bogom. Gospod nam takrat, če smo zares ponižni v srcu, pove točno tisto, kar v danem trenutku potrebujemo za svoje življenje. Uči nas prave ljubezni, ki daje celo življenje za svoje prijatelje. Uči nas darovanja kot se je daroval sam Jezus na križu, ker nam želi le najboljše – večno življenje! Zato se Mu v teh nekaj trenutkih tišine prepustimo in v srcu prisluhnimo, kaj nam želi danes povedati ...

Nekaj minut tišine

(Prižgemo svečke)